

TABEL DE CONCORDANȚĂ

Directiva 2009/123 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, L 280/52 din 27.10.2009)	Legea nr. 17 din 7 august 1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României (republicată în M. Of. al României, Partea I, nr. 765/21.10.2002) cu modificările și completările ulterioare - Legea nr. 17/1990; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130 din 12 noiembrie 2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României (M. Of. nr. 780/16.11.2007), aprobată prin Legea nr. 102 din 9 mai 2008 (M.Of. nr. 371/15.05.2008) – OUG nr. 130/2007; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51 din 8 iunie 2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României (M. Of. nr. 411/10.06.2011), aprobată prin Legea nr. 239 din 5 decembrie 2011 (M. Of. nr. 864/08.12.2011) – OUG nr. 51/2011;	Observații
	Legea nr. 15/1968 privind Codul penal, republicată în M. Of. al României, Partea I, nr. 65/16.04.1997, cu modificările și completările ulterioare - abrogată începând cu data de 1 februarie 2014 - Legea nr. 15/1968; Legea nr. 278 din 4 iulie 2006 pentru modificarea și completarea Codului penal,	Textele sunt redactate cu titlu informativ, acestea fiind în prezent abrogate, dar aflându-se în vigoare la data

			precum și pentru modificarea și completarea altor legi (M. Of. nr. 601/12.07.2006) - abrogată – Legea nr. 278/2006; Legea nr. 286 din 17 iulie 2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 510/24.07.2009) – Legea nr. 286/2009; Legea nr. 187 din 24 octombrie 2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 757/12.11.2012) – Legea nr. 187/2012;	transmiterii <u>primului</u> tabel de concordanță.
Art 1(1)	Titlul se înlocuiește cu următorul text: „Directiva Parlamentului European și a Consiliului privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv sancțiuni penale, pentru infracțiunile de poluare.”		„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 17/1990, republicată, privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României	
Art 1(2)	Articolul 1 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text: (1) Prezenta directivă urmărește includerea în dreptul comunitar a standardelor internaționale privind poluarea cauzată de nave, precum și		Nu este cazul	

	asigurarea faptului că persoanele responsabile pentru deversări de substanțe poluante sunt supuse unor sancțiuni corespunzătoare, inclusiv de natură penală, în scopul îmbunătățirii siguranței maritime și al îmbunătățirii protecției mediului marin împotriva poluării cauzate de nave.			
Art 1(3)	La articolul 2 se adaugă următorul punct: 5. «Persoană juridică» înseamnă orice entitate juridică având acest statut în temeiul legislației naționale în vigoare, cu excepția statelor sau a organismelor publice care acționează în exercițiul autorității statului, precum și a organizațiilor internaționale publice.	Legea nr. 17/1990 Art. 47 alin. (7) modificat prin OUG nr. 51/2011 Articol unic, pct. 1	La articolul 47 se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins: (7) prin persoană juridică se înțelege orice entitate juridică având acest statut în temeiul legislației naționale în vigoare, cu excepția statelor sau a organismelor publice care acționează în exercițiul autorității statului, precum și a organizațiilor internaționale publice.	
Art 1(4)	Articolele 4 și 5 se înlocuiesc cu următorul text: Articolul 4 Încălcări (1) Statele membre se asigură că deversările de substanțe poluante de către nave, inclusiv faptele minore de astfel de deversări, într-una dintre zonele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) sunt considerate încălcări, în cazul în care au fost săvârșite cu intenție, din imprudență sau din neglijență gravă. (2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că toate	Legea nr. 17/1990 Art. 48¹ astfel cum a fost modificat prin art. 31 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.	Articolul 48¹ din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 21 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins: (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă deversarea de substanțe poluante de pe o navă în: a) apele maritime interioare sau acvatoriile porturilor, în care se aplică Convenția Marpol	

persoanele fizice sau juridice care au săvârșit o încălcare în înțelesul alineatului (1) răspund pentru aceste încălcări.	286/2009 privind Codul penal	73/78; b) marea teritorială; c) zona economică exclusivă sau într-o zonă echivalentă stabilită în conformitate cu dreptul internațional; d) marea liberă. (2) Fapta prevăzută la alin. (1), săvârșită din culpă, se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă. (3) Fapta prevăzută la alin. (1) care a cauzat o deteriorare semnificativă a calității apelor sau prejudicii semnificative vieții marine se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani. (4) Fapta prevăzută la alin. (3), săvârșită din culpă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.	
Articolul 5 Excepții (1) O deversare de substanțe poluante într-una dintre zonele menționate la articolul 3 alineatul (1) nu se consideră încălcare în cazul în care îndeplinește condițiile menționate în anexa I Regulile 15, 34, 4.1 sau 4.3 sau în anexa II Regulile 13, 3.1.1 sau 3.1.3 la Convenția Marpol 73/78. (2) O deversare de substanțe poluante în zonele menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (c), (d) și (e) nu se consideră încălcare săvârșită de proprietar, de comandant sau de echipajul navei în	Legea nr. 17/1990 Art. 48⁴ alin. (2)-(3), modificat prin OUG nr. 51/2011 Articol unic, pct. 2	2. La articolul 48⁴, alineatul (2) și alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins: „(2) Nu intră sub incidența art. 48¹ și 48³ deversările de substanțe poluante care au fost produse în condițiile prevăzute de Regulile 15, 34, 4.1 sau 4.3 sau în anexa II Regulile 13, 3.1.1 sau 3.1.3 la Convenția Marpol 73/78. (3) Nu intră sub incidența art. 48¹ și 48³ faptele săvârșite de proprietar, de comandant sau de echipajul navei care acționează sub autoritatea comandantului, dacă deversarea de substanțe poluante a fost produsă în condițiile prevăzute de Regula 4.2 sau în anexa II Regula 3.1.2 la Convenția Marpol 73/78.”	

	cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa I Regula 4.2 sau în anexa II Regula 3.1.2 la Convenția Marpol 73/78.			
Art 1(5)	După articolul 5 se introduc următoarele articole: Articolul 5a Infrațiuni (1) Statele membre se asigură că încălcările în înțelesul articolelor 4 și 5 sunt considerate infrațiuni. (2) Alineatul (1) nu se aplică faptelor minore, în care acțiunea săvârșită nu provoacă o deteriorare a calității apei. (3) Faptele minore repetate care în mod separat nu au un astfel de efect, dar care reunite conduc la deteriorarea calității apei sunt calificate drept infrațiuni în cazul în care sunt săvârșite cu intenție, din imprudență sau din neglijență gravă.	Legea nr. 15/1968 Art. 41, 42 , 33 și 34	ART. 41 Unitatea infracțiunii continuate și a celei complexe În cazul infracțiunii continuate și al infracțiunii complexe nu există pluralitate de infracțiuni. Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni. Infracțiunea este complexă când în conținutul său intră, ca element sau ca circumstanță agravantă, o acțiune sau inacțiune care constituie prin ea însăși o faptă prevăzută de legea penală. ART. 42 Pedepsa pentru infracțiunea continuată Infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, la care se poate adăuga un spor, potrivit dispozițiilor art. 34 sau, după caz, art. 40¹ alin. 1. ART. 33 Concursul de infracțiuni Concurs de infracțiuni există: a) când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna dintre ele. Există concurs chiar dacă una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea	

		altei infracțiuni; b) când o acțiune sau inacțiune, săvârșită de aceeași persoană, datorită împrejurărilor în care a avut loc și urmărilor pe care le-a produs, întrunește elementele mai multor infracțiuni. ART. 34 Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni săvârșite de persoana fizică În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte, iar dintre acestea se aplică pedeapsa, după cum urmează: a) când s-a stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detențiunii pe viață; b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximul ei special, iar când acest maxim nu este îndeșulător, se poate adăuga un spor de până la 5 ani; c) când s-au stabilit numai amenzi, se aplică pedeapsa cea mai mare, care poate fi sporită până la maximul ei special, iar dacă acest maxim nu este îndeșulător, se poate adăuga un spor de până la jumătate din acel maxim; d) când s-a stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se poate adăuga amenda, în totul sau în parte; e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu	
--	--	---	--

		închisoare și mai multe pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, potrivit dispoziției de la lit. b), la care se poate adăuga amenda, potrivit dispoziției de la lit. c). Prin aplicarea dispozițiilor din alineatul precedent nu se poate depăși totalul pedepselor stabilite de instanță pentru infracțiunile concurente. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (intrată în vigoare la 1 februarie 2014) Art. 35, 36, 38, 39 și 40 ART. 35 Unitatea infracțiunii continuate și a celei complexe (1) Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții și împotriva aceluiași subiect pasiv, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni. (2) Infracțiunea este complexă când în conținutul său intră, ca element constitutiv sau ca element circumstanțial agravant, o acțiune sau o inacțiune care constituie prin ea însăși o faptă prevăzută de legea penală. ART. 36 Pedeapsa pentru infracțiunea continuată și infracțiunea complexă (1) Infracțiunea continuată se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită, al cărei maxim se poate majora cu cel mult 3 ani în cazul pedepsei închisorii, respectiv cu cel mult o treime în cazul pedepsei amenzii. (2) Infracțiunea complexă se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru acea infracțiune.	
--	--	--	--

		(3) Infracțiunea complexă săvârșită cu intenție depășită, dacă s-a produs numai rezultatul mai grav al acțiunii secundare, se sancționează cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea complexă consumată. ART. 38 Concursul de infracțiuni (1) Există concurs real de infracțiuni când două sau mai multe infracțiuni au fost săvârșite de aceeași persoană, prin acțiuni sau inacțiuni distincte, înainte de a fi condamnată definitiv pentru vreuna din ele. Există concurs real de infracțiuni și atunci când una dintre infracțiuni a fost comisă pentru săvârșirea sau ascunderea altei infracțiuni. (2) Există concurs formal de infracțiuni când o acțiune sau o inacțiune săvârșită de o persoană, din cauza împrejurărilor în care a avut loc sau a urmărilor pe care le-a produs, realizează conținutul mai multor infracțiuni. ART. 39 Pedeapsa principală în caz de concurs de infracțiuni (1) În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează: a) când s-au stabilit o pedeapsă cu detențiune pe viață și una sau mai multe pedepse cu închisoare ori cu amendă, se aplică pedeapsa detențiunii pe viață; b) când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul	
--	--	--	--

			celorlalte pedepse stabilite; c) când s-au stabilit numai pedepse cu amendă, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite; d) când s-au stabilit o pedeapsă cu închisoare și o pedeapsă cu amendă, se aplică pedeapsa închisorii, la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii; e) când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoare și mai multe pedepse cu amendă se aplică pedeapsa închisorii conform lit. b), la care se adaugă în întregime pedeapsa amenzii conform lit. c). (2) Atunci când s-au stabilit mai multe pedepse cu închisoarea, dacă prin adăugare la pedeapsa cea mai mare a sporului de o treime din totalul celorlalte pedepse cu închisoarea stabilite s-ar depăși cu 10 ani sau mai mult maximul general al pedepsei închisorii, iar pentru cel puțin una dintre infracțiunile concurente pedeapsa prevăzută de lege este închisoarea de 20 de ani sau mai mare, se poate aplica pedeapsa detențiunii pe viață. ART. 40 Contopirea pedepselor pentru infracțiuni concurente (1) Dacă infractorul condamnat definitiv este judecat ulterior pentru o infracțiune concurentă, se aplică dispozițiile art. 39. (2) Dispozițiile art. 39 se aplică și în cazul în care, după ce o hotărâre de condamnare a rămas	
--	--	--	---	--

			definitivă, se constată că cel condamnat mai suferise o condamnare definitivă pentru o infracțiune concurentă. (3) Dacă infractorul a executat integral sau parțial pedeapsa aplicată prin hotărârea anterioară, ceea ce s-a executat se scade din durata pedepsei aplicate pentru infracțiunile concurente. (4) Dispozițiile privitoare la aplicarea pedepsei în caz de concurs de infracțiuni se aplică și în cazul în care condamnarea la pedeapsa detențiunii pe viață a fost comutată sau înlocuită cu pedeapsa închisorii. (5) În cazul contopirii pedepselor conform alin. (1) - (4) se ține seama și de pedeapsa aplicată printr-o hotărâre de condamnare pronunțată în străinătate, pentru o infracțiune concurentă, dacă hotărârea de condamnare a fost recunoscută potrivit legii.	
	Articolul 5b Instigare și complicitatea Statele membre se asigură că orice act de instigare sau de complicitate la o infracțiune săvârșită cu intenție, menționată la articolul 5a alineatele (1) și (3), este pasibil de aplicarea unor sancțiuni penale.	Legea nr. 15/1968 Art. 25 și 26	ART. 25 Instigatorul Instigator este persoana care, cu intenție, determină pe o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală. ART. 26 Complicele Complice este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. Este de asemenea complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea	

		Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (intrată în vigoare la 1 februarie 2014) Art. 47 și 48	faptei promisiunea nu este îndeplinită. ART. 47 Instigatorul Instigator este persoana care, cu intenție, determină o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală. ART. 48 Complicele (1) Complice este persoana care, cu intenție, înlesnește sau ajută în orice mod la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. (2) Este de asemenea complice persoana care promite, înainte sau în timpul săvârșirii faptei, că va tăinui bunurile provenite din aceasta sau că va favoriza pe făptuitor, chiar dacă după săvârșirea faptei promisiunea nu este îndeplinită.	
Art 1(6)	Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text: Articolul 8 Sanțiuni Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta că încălcările în înțelesul articolelor 4 și 5 sunt pasibile de aplicarea unor sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare.			
Art	După articolul 8 se introduc următoarele			

1(7)	articole: Articolul 8a Sanctiuni impotriva persoanelor fizice Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că încălcările menționate la articolul 5a alineatele (1) și (3) și la articolul 5b sunt pasibile de aplicarea unor sancțiuni penale eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Articolul 8b Răspunderea persoanelor juridice (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru ca persoanele juridice să poată răspunde pentru infracțiunile menționate la articolul 5a alineatele (1) și (3) și la articolul 5b, săvârșite în beneficiul lor de orice persoană fizică, acționând fie individual, fie ca membru al unui organ al persoanei juridice, care deține o poziție de conducere în cadrul acesteia, pe baza: (a) unui mandat de reprezentare a persoanei juridice; sau (b) unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau (c) unei competențe de a exercita un control în cadrul persoanei juridice. (2) Fiecare stat membru se asigură, de asemenea, că o persoană juridică poate fi considerată răspunzătoare în cazul în	Legea nr. 15/1968 Art. 19 și 19¹ modificată și completată prin Legea nr. 278/2006, art. 1, pct. 1	ART. 19 Vinovăția Vinovăție există când fapta care prezintă pericol social este săvârșită cu intenție sau din culpă. 1. Fapta este săvârșită cu intenție când infractorul: a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârșirea acelei fapte; b) prevede rezultatul faptei sale și, deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui. 2. Fapta este săvârșită din culpă când infractorul: a) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce; b) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să-l prevadă. Fapta constând într-o acțiune săvârșită din culpă constituie infracțiune numai atunci când în lege se prevede în mod expres aceasta. Fapta constând într-o inacțiune constituie infracțiune fie că este săvârșită cu intenție, fie	
------	--	--	---	--

	care lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane fizice menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolul 5a alineatele (1) și (3) și la articolul 5b, în beneficiul persoanei juridice respective, de către o persoană fizică aflată sub autoritatea acesteia. (3) Răspunderea unei persoane juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la săvârșirea infracțiunilor menționate la articolul 5a alineatele (1) și (3) și la articolul 5b.	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (intrată în vigoare la 1 februarie 2014) Art. 16, 17 și 135	din culpă, afară de cazul când legea sancționează numai săvârșirea ei cu intenție. ART. 19¹ Condițiile răspunderii penale a persoanelor juridice Persoanele juridice, cu excepția statului, a autorităților publice și a instituțiilor publice care desfășoară o activitate ce nu poate face obiectul domeniului privat, răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice, dacă fapta a fost săvârșită cu forma de vinovăție prevăzută de legea penală. Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit, în orice mod, la săvârșirea aceleiași infracțiuni. ART. 16 Vinovăția (1) Fapta constituie infracțiune numai dacă a fost săvârșită cu forma de vinovăție cerută de legea penală. (2) Vinovăție există când fapta este comisă cu intenție, din culpă sau cu intenție depășită. (3) Fapta este săvârșită cu intenție când făptuitorul: a) prevede rezultatul faptei sale, urmărind producerea lui prin săvârșirea acelei fapte; b) prevede rezultatul faptei sale și, deși nu-l urmărește, acceptă posibilitatea producerii lui. (4) Fapta este săvârșită din culpă, când făptuitorul: a) prevede rezultatul faptei sale, dar nu-l	
--	--	--	---	--

			acceptă, socotind fără temei că el nu se va produce; b) nu prevede rezultatul faptei sale, deși trebuia și putea să îl prevadă. (5) Există intenție depășită când fapta constând într-o acțiune sau inacțiune intenționată produce un rezultat mai grav, care se datorează culpei făptuitorului. (6) Fapta constând într-o acțiune sau inacțiune constituie infracțiune când este săvârșită cu intenție. Fapta comisă din culpă constituie infracțiune numai când legea o prevede în mod expres. ART. 17 Săvârșirea infracțiunii comise prin omisiune Infracțiunea comisivă care presupune producerea unui rezultat se consideră săvârșită și prin omisiune, când: a) există o obligație legală sau contractuală de a acționa; b) autorul omisiunii, printr-o acțiune sau inacțiune anterioară, a creat pentru valoarea socială protejată o stare de pericol care a înlesnit producerea rezultatului. ART. 135 Condițiile răspunderii penale a persoanei juridice (1) Persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.	
--	--	--	---	--

	Articolul 8c Sanțiuni împotriva persoanelor juridice Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică considerată răspunzătoare în temeiul articolului 8b este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare.	Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (intrată în vigoare la 1 februarie 2014) Art. 137	(2) Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat. (3) Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte. ART. 137 Stabilirea amenzii pentru persoana juridică (1) Amenda constă în suma de bani pe care persoana juridică este condamnată să o plătească statului. (2) Quantumul amenzii se stabilește prin sistemul zilelor-amendă. Suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 100 și 5.000 lei, se înmulțește cu numărul zilelor-amendă, care este cuprins între 30 de zile și 600 de zile. (3) Instanța stabilește numărul zilelor-amendă ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei. Quantumul sumei corespunzătoare unei zile-amendă se determină ținând seama de cifra de afaceri, în cazul persoanei juridice cu scop lucrativ, respectiv de valoarea activului patrimonial în cazul altor persoane juridice, precum și de celelalte obligații ale persoanei juridice. (4) Limitele speciale ale zilelor-amendă sunt cuprinse între: a) 60 și 180 de zile-amendă, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită numai pedeapsa	
--	--	--	--	--

		amenzii; b) 120 și 240 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 5 ani, unică sau alternativ cu pedeapsa amenzii; c) 180 și 300 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 10 ani; d) 240 și 420 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii de cel mult 20 de ani; e) 360 și 510 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 20 de ani sau detențiunea pe viață. (5) Când prin infracțiunea săvârșită persoana juridică a urmărit obținerea unui folos patrimonial, limitele speciale ale zilelor-amendă prevăzute de lege pentru infracțiunea comisă se pot majora cu o treime, fără a se depăși maximul general al amenzii. La stabilirea amenzii se va ține seama de valoarea folosului patrimonial obținut sau urmărit. <i>N.B. În realizarea demersului de aliniere la standardele solicitate de Comisia Europeană în ceea ce privește transpunerea Directivei 2009/123/EC, menționăm că Ministerul Justiției se află în proces de promovare a unui proiect de act normativ ce are în vedere și includerea în cadrul său a unor articole pentru alinierea legislației interne la solicitările Comisiei referitoare la transpunerea Directivei 2009/123/EC din perspectiva cuantumului</i>	
--	--	---	--

			<i>amenzilor aplicabile persoanei juridice.</i>	
Art 2	Transpunere Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 16 noiembrie 2010. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor măsuri. Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.	OUG nr. 51/2011, Articol unic, pct 3	3. Mențiunea de transpunere se modifică și va avea următorul cuprins: Prezenta lege transpune art. 2-5, 8 și 16 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de infracțiuni, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 255 din 30 septembrie 2005 și art. 1 pct 3 și 4 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2009/123/CE de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de infracțiuni, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L, nr. 280 din 27 octombrie 2009.	

TABEL DE CONCORDANȚĂ

DIRECTIVA 2008/99/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN 19 NOIEMBRIE 2008 PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI PRIN INTERMEDIUL DREPTULUI PENAL

DIRECTIVA 2008/99/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN 19 NOIEMBRIE 2008 PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI PRIN INTERMEDIUL DREPTULUI PENAL		Proiectul de OUG
Art. 1	Obiect Prezenta directivă stabilește măsuri de natură penală pentru a asigura o protecție mai eficace a mediului.	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art. 2	Definiții În sensul prezentei directive:	
Art. 2, lit. a)	„contrare legii” înseamnă o încălcare: (i) a actelor legislative adoptate în temeiul Tratatului CE și enumerate în anexa A, sau	Nu face obiectul prezentului proiect.
	(ii) în privința activităților care intră sub incidența Tratatului Euratom, o încălcare a actelor legislative adoptate în temeiul Tratatului Euratom și enumerate în anexa B, sau	Nu face obiectul prezentului proiect.
	(iii) a unei legi, a unui act administrativ al unui stat membru sau a unei decizii adoptate de o autoritate competentă a unui stat membru, care pune în aplicare legislația comunitară menționată la literale (i) sau (ii);	Nu face obiectul proiectului.
Art. 2 lit. b)	„speciile de floră și faună sălbatică protejate” înseamnă: (i) în sensul articolului 3 litera (f), acele specii menționate în: – anexa IV la Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, – anexa I la Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice și cele menționate la articolul 4 alineatul (2) din	Nu face obiectul proiectului. Transpus prin alte acte normative.

		aer, apă sau sol care sunt de natură să provoace contaminarea mediului sau expunerea populației la radiații ionizante.”
Art. 3, lit. b)	colectarea, transportul, valorificarea sau eliminarea de deșeuri, inclusiv controlul acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a spațiilor de eliminare și inclusiv acțiunile întreprinse de comercianți sau intermediari (gestionarea deșeurilor), care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;	Art. VIII. Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată în Monitorul Oficial nr. 220 din 28 martie 2014 se completează după cum urmează: 1. La alin. (1) al art. 63, după lit. f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins: ”g) colectarea, transportul, valorificarea sau eliminarea de deșeuri, inclusiv controlul acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a spațiilor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de comercianți sau brokeri în procesul de gestionare a deșeurilor, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, care pot provoca decesul ori vătămarea corporală a unei persoane sau o daună semnificativă calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor.”
Art. 3, lit. c)	transportul de deșeuri, în cazul în care respectiva activitate intră în domeniul de aplicare a articolului 2 alineatul (35) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri și se efectuează într-o cantitate care nu poate fi neglijată, fie că se realizează printr-un singur transport, fie prin mai multe transporturi aparent legate între ele;	Art. VIII. Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată în Monitorul Oficial nr. 220 din 28 martie 2014 se completează după cum urmează: (...) 2. Alineatul 2 al art. 63 se modifică și va avea următorul cuprins: ”(2) Exportul sau importul de deșeuri cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, în cazul în care această activitate intră în domeniul de aplicare al art. 2 pct. 35 din Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 190 din 12 iulie 2006,

Art. 3, lit. g)	comerțul cu specimene din speciile de faună sau floră sălbatică protejate sau cu părți ori derivate ale acestora, cu excepția cazurilor în care actul afectează o cantitate neglijabilă de astfel de specimene și are un impact neglijabil asupra stării de conservare a speciilor;	Art. VI. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.49/2011, se modifică și se completează după cum urmează: 1. La alin. (1) al art. 52, după litera h) se introduce o literă nouă, litera h¹), cu următorul cuprins: "h¹) comerțul cu exemplare din speciile prevăzute la anexele A și B din Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor, faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 61 din 3 martie 1997, cu modificările ulterioare, ori cu părți sau derivate ale acestora, cu încălcarea dispozițiilor legale în domeniu, cu excepția cazurilor în care fapta afectează o cantitate mică de astfel de exemplare și are un impact nesemnificativ asupra stării de conservare a speciilor.".
Art. 3, lit. h)	orice act care provoacă deteriorarea semnificativă a unui habitat din cadrul unui sit protejat;	Nu face obiectul proiectului. Transpus prin alte acte normative.
Art. 3, lit. i)	producția, importul, exportul, introducerea pe piață sau folosirea de substanțe care epuizează stratul de ozon.	Art. IV. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...) 2. La alin. (2) al articolului 98, după lit. g) se introduce

alin. 3	care sunt implicate în infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 în calitate de autori, instigatori sau complici.	
Art. 7	Sanctiuni aplicate persoanelor juridice. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura aplicabilitatea unor sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare persoanelor juridice considerate răspunzătoare pentru o infracțiune în temeiul articolului 6.	Art. I. Legea nr. 286/2009 privind Codul penal se modifică și se completează după cum urmează: 1. După alineatul (5) al articolului 345 se introduce un alineat nou, alin.(6), cu următorul cuprins: „(6) În cazul infracțiunii prevăzute în prezentul articol suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 și 25000 de lei.” 2. Art. 356 se modifică și va avea următorul cuprins: ”Art. 356. Infectarea apei (1) Infectarea prin orice mijloace a surselor sau rețelelor de apă, dacă apa devine dăunătoare sănătății oamenilor, animalelor sau plantelor, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani. (2) Dacă fapta este săvârșită din culpa, pedeapsa este închisoarea de la 6 luni la 3 ani sau amenda. (3) În cazul infracțiunii prevăzute în prezentul articol suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 și 25000 de lei. (4) Tentativa se pedepsește.” Art. III. La articolul 92 din Legea nr. 107/1996, Legea apelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 8 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (5) se introduce un alineat nou, alin.(6), cu următorul cuprins: ”(6) În cazul infracțiunilor prevăzute de prezentul articol, suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana

limitele de pedeapsă se reduc la jumătate.

(3) În cazul infracțiunilor prevăzute în prezentul articol suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 și 25000 de lei."

Art. VI.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.442 din 29 iunie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.49/2011, se modifică și se completează după cum urmează:

2. După alineatul (1) al articolului 52 se introduc două noi alineate, alineatele (2) și (3), cu următorul cuprins:

"(2) Pentru săvârșirea din culpă a faptelor prevăzute la alin. (1) literele c), d) și h1), pedeapsa este amenda.

(3) În cazul infracțiunii prevăzute în alin.(1) suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 și 25000 de lei."

Art. VIII.

Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată în Monitorul Oficial nr. 220 din 28 martie 2014 se completează după cum urmează:

(...)

3. La articolul 63, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (3) - (5), cu următorul cuprins:

"(3) Pentru faptele prevăzute la alin. (1) lit. g) și alin. (2) săvârșite din culpă, limitele de pedeapsă se reduc la jumătate.

(4) În cazul infracțiunilor prevăzute în prezentul articol suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 și 25000 de lei."

privind calitatea apei pentru scăldat;

- Directiva 76/769/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre referitoare la restricțiile privind introducerea pe piață și utilizarea anumitor substanțe și preparate periculoase;
- Directiva 77/537/CEE a Consiliului din 28 iunie 1977 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de poluanți de la motoarele diesel cu care sunt echipate tractoarele agricole sau forestiere pe roți;
- Directiva 78/176/CEE a Consiliului din 20 februarie 1978 privind deșeurile din industria dioxidului de titan;
- Directiva 79/117/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1978 privind interzicerea introducerii pe piață și folosirii produselor fitosanitare care conțin anumite substanțe active;
- Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice;
- Directiva 82/176/CEE a Consiliului din 22 martie 1982 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din sectorul electrolizei clorurii de sodiu;
- Directiva 83/513/CEE a Consiliului din 26 septembrie 1983 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de cadmiu;
- Directiva 84/156/CEE a Consiliului din 8 martie 1984 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de mercur din alte sectoare industriale decât cel al electrolizei clorurii de sodiu;
- Directiva 84/360/CEE a Consiliului din 28 iunie 1984 privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale;
- Directiva 84/491/CEE a Consiliului din 9 octombrie 1984 privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările de hexaclorociclohexan;
- Directiva 85/203/CEE a Consiliului din 7 martie 1985 privind

	din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje; – Directiva 94/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind controlul emisiilor de compuși organici volatili (COV) rezultați din depozitarea carburanților și din distribuția acestora de la terminale la stațiile de distribuție a carburanților; – Directiva 96/49/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind transportul rutier de mărfuri periculoase; – Directiva 96/59/CE a Consiliului din 16 septembrie 1996 privind eliminarea bifenililor policlorurați și a terfenililor policlorurați (PCB/TPC); – Directiva 96/62/CE a Consiliului din 27 septembrie 1996 privind evaluarea și gestionarea calității aerului înconjurător; – Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase; – Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră; – Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea; – Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive; – Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei; – Directiva 98/83/CE a Consiliului din 3 noiembrie 1998 privind calitatea apei destinate consumului uman;	
--	---	--

înconjurător; – Directiva 2002/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice; – Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE); – Directiva 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arsenicul, cadmiul, mercurul, nichelul și hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător; – Regulamentul (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004 privind detergenții; – Regulamentul (CE) nr. 850/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind poluanții organici persistenți; – Directiva 2005/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 septembrie 2005 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin comprimare utilizate la vehicule și împotriva emisiilor de gaze poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin scântee alimentate cu gaz sau cu gaz petrolier lichefiat utilizate la vehicule; – Directiva 2005/78/CE a Comisiei din 14 noiembrie 2005 de aplicare a Directivei 2005/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la măsurile care trebuie luate împotriva emisiilor de gaze și de particule poluante provenite de la motoarele cu aprindere prin comprimare utilizate la vehicule și împotriva emisiilor de gaze poluante provenite de la motoare cu aprindere prin scântee alimentate cu gaz sau cu gaz petrolier lichefiat utilizate la vehicule și de modificare a	
--	--

	vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele ușoare comerciale (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor; – Regulamentul (CE) nr. 1418/2007 al Comisiei din 29 noiembrie 2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării enumerate în anexa III sau IIIA la Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului în anumite țări în care Decizia OCDE privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor nu se aplică; – Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării.	
Anex a B	LISTA ACTELOR LEGISLATIVE COMUNITARE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TRATATULUI EURATOM A CĂROR ÎNCĂLCARE CONSTITUIE O FAPTĂ CONTRARĂ LEGII ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 2 LITERA (a) PUNCTUL (ii) DIN PREZENTA DIRECTIVĂ – Directiva 96/29/Euratom a Consiliului din 13 mai 1996 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția sănătății lucrătorilor și a populației împotriva pericolelor prezentate de radiațiile ionizante; – Directiva 2003/122/Euratom a Consiliului din 22 decembrie 2003 privind controlul surselor radioactive închise de mare activitate și a surselor orfane; – Directiva 2006/117/Euratom a Consiliului din 20 noiembrie 2006 privind supravegherea și controlul transferurilor de deșeuri radioactive și combustibil uzat.	

Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene serie L 280 din 27.10.2009)

Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene serie L 280 din 27.10.2009)		Proiectul de OUG
Art 1(1)	Titlul se înlocuiește cu următorul text: „Directiva Parlamentului European și a Consiliului privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv sancțiuni penale, pentru infracțiunile de poluare.”	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art 1(2)	Articolul 1 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text: „(1) Prezenta directivă urmărește includerea în dreptul comunitar a standardelor internaționale privind poluarea cauzată de nave, precum și asigurarea faptului că persoanele responsabile pentru deversări de substanțe poluante sunt supuse unor sancțiuni corespunzătoare, inclusiv de natură penală, în scopul îmbunătățirii siguranței maritime și al îmbunătățirii protecției mediului marin împotriva poluării cauzate de nave.”	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art 1(3)	La articolul 2 se adaugă următorul punct: „5. «Persoană juridică» înseamnă orice entitate juridică având acest statut în temeiul legislației naționale în vigoare, cu excepția statelor sau a organismelor publice care acționează în exercițiul autorității statului, precum și a organizațiilor internaționale publice.”	Nu face obiectul prezentului proiect.
Art	Nu face obiectul prezentului proiect.	

	conducere în cadrul acesteia, pe baza: (a) unui mandat de reprezentare a persoanei juridice; sau (b) unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau (c) unei competențe de a exercita un control în cadrul persoanei juridice. (2) Fiecare stat membru se asigură, de asemenea, că o persoană juridică poate fi considerată răspunzătoare în cazul în care lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane fizice menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolul 5a alineatele (1) și (3) și la articolul 5b, în beneficiul persoanei juridice respective, de către o persoană fizică aflată sub autoritatea acesteia. (3) Răspunderea unei persoane juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care sunt autori, instigatori sau complici la săvârșirea infracțiunilor menționate la articolul 5a alineatele (1) și (3) și la articolul 5b. Articolul 8c Sancțiuni împotriva persoanelor juridice Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică considerată răspunzătoare în temeiul articolului 8b este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare."	Art. II. La articolul 49 din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 21 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, după alin.(4) se introduce un alineat nou, alin.(5), cu următorul cuprins: "(5) În cazul infracțiunii prevăzute în prezentul articol suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 și 25000 de lei."
Art 2	Transpunere Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 16	Nu face obiectul prezentului proiect.

	noiembrie 2010. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor măsuri. Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.	
--	--	--